ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců Mgr. Daniely Jandové a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobkyně: **AN EURO Group s. r. o.**, IČO 24817333
sídlem Plzeňská 1270, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **J[redacted] R[redacted]**, IČO [redacted]
sídlem [redacted]

o 57 183,45 Kč s příslušenstvím
o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 26. 6. 2025, č. j. 17 C 85/2025 – 46

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadených výrocích III. a IV. potvrzuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Mělníku shora označeným rozsudkem rozhodl, že řízení se v rozsahu úroku z prodlení ve výši 169,75 % ročně z částky 37 589,45 Kč od 4. 3. 2025 do zaplacení zastavuje (výrok I), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 25 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 8 967,23 Kč od 8. 12. 2024 do zaplacení, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 16 032,77 Kč od 24. 12. 2024 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.), zamítl žalobu v rozsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

požadavku na zaplacení částky 32 183,45 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 182,5 % ročně z částky 37 589,45 Kč od 4. 12. 2024 do 7. 12. 2024, spolu s úrokem z prodlení ve výši 169,75 % ročně z částky 28 622,22 Kč od 8. 12. 2024 do 3. 3. 2025, s úrokem z prodlení ve výši 169,75 % ročně z částky 21 556,68 Kč od 24. 12. 2024 do 3. 3. 2025 a s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % z částky 12 589,45 Kč od 4. 3. 2025 do zaplacení (výrok III.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).

2. Soud prvního stupně vyšel ze skutkového zjištění, že žalobkyně dne 17. 10. 2024 sestavila Smlouvu o úvěru na podporu a rozvoj podnikání č. [redacted] (dále jen „Smlouva o úvěru“), podle které měla žalobkyně jako úvěrující poskytnout žalovanému jako úvěrovanému částku 25 000 Kč; zároveň byl sjednán poplatek za poskytnutí úvěru, poplatek za přijetí, posouzení a vyhodnocení úvěru, poplatky za odeslání upomínky a pro případ prodlení sjednán úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně z dlužné částky do zaplacení. Pro případ prodlení žalovaného s úhradou byť jediné splátky byla sjednána smluvní pokuta ve výši 50 % z dlužné částky. V místě podpisu úvěrovaného jakýkoliv podpis na smlouvě chybí. Dne 17. 10. 2024 žalovaný odeslal žalobkyni prostřednictvím datové schránky datovou zprávu, ve které v textové části uvedl: „Souhlasím s přiloženou smlouvou“. Žalobkyně žalovanému prostřednictvím SMS a e-mailu sdělila, že byla schválena jeho žádost o úvěr a dne 17. 10. 2024 převedla na bankovní účet žalovaného částku 25 000 Kč. Žalovaný na dlužnou částku nic neuhradil.

3. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalovaný neprojevil vůli uzavřít dne 17. 10. 2024 Smlouvu o úvěru žalobkyní předpokládaného obsahu. Z předložených datových zpráv sice vyplývá, že žalovaný souhlasil se smlouvou, která byla k datové zprávě přiložena, nicméně nebylo prokázáno, jakého znění přiložená smlouva byla. Protože se žalobkyně bez řádné a včasné omluvy nedostavila k jednání ve věci, zbavila se sama možnosti být poučena soudem při jednání o povinnosti označit důkazy k prokázání sporných tvrzení, včetně následku nesplnění této povinnosti v podobě neúspěchu ve sporu podle § 118a odst. 3 o. s. ř.

4. Z hlediska právního posouzení smlouvy vycházel soud z ustanovení § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), právní jednání účastníků posuzoval podle § 551, § 561 odst. 1, § 562 odst. 1 a § 1740 odst. 1 o. z. a uzavřel, že v řízení nebylo prokázáno, že žalobkyně a žalovaný spolu ve smyslu § 1745 ve spojení s § 2395 o. z. uzavřeli Smlouvu o úvěru, neboť nebylo prokázáno, že žalovaný podle § 1740 odst. 1 o. z. projevil vůli být vázán právě předloženou smlouvou. Smlouva nebyla podepsána ani fyzicky, ani žádnou formou elektronického podpisu, z dokladu o doručené datové zprávě předloženého žalobkyní vyplývá, že žalovaný odeslal žalobkyni prostřednictvím systému datových schránek smlouvu, s níž v textu datové zprávy vyslovil souhlas. Z provedených důkazů však nelze učinit závěr, že souhlas se vztahoval právě ke sporné, ze strany žalobkyně předkládané smlouvě. Uvedené dokumenty spolu nejsou provázány žádným nezpochybnitelným způsobem, když není zřejmé, že právě sporná smlouva tvořila přílohu datové zprávy, ve které žalovaný svůj souhlas vyjádřil. Z hlediska § 561 o. z. je pak zřejmé, že smlouva nebyla žalovaným podepsána ani elektronicky, a to nejen kvalifikovaným elektronickým podpisem (podle čl. 25 nařízení eIDAS), ale ani některou z nižších úrovní elektronického podpisu (§ 7 a § 6 odst. 2 zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické komunikace). Žalobkyně prokázala, že zaslala na bankovní účet žalovaného částku 25 000 Kč, tedy mu tuto částku poskytla bez právního důvodu a došlo tak k bezdůvodnému obohacení žalovaného ve smyslu § 2991 odst. 1 o. z., které je žalovaný povinen podle § 2993 o. z. vrátit. Vzhledem k tomu, že žalovaný svoji povinnost vrátit částku k výzvě žalobkyně nesplnil, ocitl se v prodlení a žalobkyně má proto podle § 1968 ve spojení s § 1970 o. z. právo na úrok z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Ve zbývající části soud prvního stupně žalobu jako nedůvodnou zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) za situace, kdy každý z účastníků byl v řízení úspěšný pouze částečně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

5. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně odvolání, které směřovalo proti věcnému zamítavému výroku III. a navazujícímu nákladovému výroku IV. rozsudku soudu prvního stupně. Žalobkyně vytýkala soudu prvního stupně, že pominul skutečnost, že žalovaný vyjádřil souhlas se zněním Smlouvy o úvěru a vůli Smlouvu uzavřít datovou zprávou ze dne 17. 10. 2024. V příloze datové zprávy žalovaného byla textová zpráva, v níž žalovaný sděluje „Souhlasím s přiloženou smlouvou" a současně text Smlouvy o úvěru, s nímž žalovaný vyjádřil souhlas. Žalobkyně tak má za to, že uzavření Smlouvy o úvěru, resp. projevy vůle stran, splňují veškeré podmínky tzv. prostého elektronického podpisu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu. Proces uzavření smlouvy, jejíž text si smluvní strany vymění prostřednictvím systému datových schránek a současně vyjádří vůli smlouvu uzavřít, je vzhledem k povaze fungování tohoto systému jedním z nejprůkaznějších způsobů uzavření smlouvy. Žalobkyně proto navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrocích zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně rozsudek změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhoví.

6. Žalovaný se k odvolání žalobkyně nevyjádřil.

7. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

8. Žalovaný se k jednání odvolacího soudu nedostavil, odvolací soud proto za použití § 211 o. s. ř. postupoval podle § 101 odst. 3 o. s. ř. a jednal a rozhodl v nepřítomnosti žalovaného.

9. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci, jeho skutkové a právní závěry jsou správné, odvolací soud se s nimi ztotožňuje, v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a vzhledem k odvolacím námitkám uvádí následující.

10. Žalobkyně svůj nárok na plnění ze smlouvy založila na tvrzení, že s žalovaným uzavřela dne 17. 10. 2024 Smlouvu o úvěru; jí předloženými listinami bylo prokázáno, že žalobkyně sdělila žalovanému SMS zprávou, že jeho žádost o úvěr byla schválena s tím, že sděleným SMS kódem 03320 má potvrdit smluvní dokumentaci, kterou dostal e-mailem. Žalovaný datovou schránkou odeslal žalobkyni zprávu s označením předmětu „Smlouva o úvěru J[redacted] R[redacted]", a listinu, na které je uvedeno: „J[redacted] R[redacted], [redacted], souhlasím s přiloženou smlouvou". Spolu s předvoláním k jednání soudu prvního stupně na den 26. 6. 2025 sdělil soud žalobkyni, že po seznámení s obsahem listinných důkazů, předložených ze strany žalobkyně, má za to, že tyto žalobkyní tvrzený nárok neprokazují, neboť se z nich nepodává, že žalovaný sjednal právě tvrzenou Smlouvu o úvěru a přistoupil na konkrétní obchodní podmínky. Vyzval žalobkyni, aby se dostavila k ústnímu jednání připravena svá tvrzení v tomto směru prokázat. Dne 13. 6. 2025 žalobkyně sdělila soudu, že se omlouvá z účasti na ústním jednání dne 26. 6. 2025, má s ohledem na dosavadní průběh řízení za to, že již dostatečně splnila svou povinnost tvrzení a důkazní a zároveň navrhla, nechť si soud vyžádá vyjádření Ministerstva vnitra provozujícího systém datových schránek, že uvedená datová zpráva se souhlasem žalovaného byla skutečně odeslána. K jednání soudu prvního stupně se žalobkyně nedostavila a soud rozhodl ve věci napadeným rozsudkem.

11. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že žalobkyni se v řízení nepodařilo prokázat, že žalovaný projevil vůli uzavřít dne 17. 10. 2024 Smlouvu o úvěru tak, jak byla žalobkyní předložena, když z žádného důkazu nevyplývá obsah smlouvy, se kterou žalovaný vyjádřil souhlas. Důkazem způsobilým prokázat znění Smlouvy o úvěru není ani žalobkyní

navrhované vyjádření Ministerstva vnitra, že uvedená datová zpráva se souhlasem žalovaného byla skutečně odeslána, protože o odeslání zprávy nemá soud pochybnosti, odeslání bylo prokázáno listinnými důkazy, neprokázáno však zůstalo tvrzení žalobkyně, že souhlas žalovaného se vztahoval právě k jí předložené Smlouvě o úvěru.

12. Správný je tak závěr soudu prvního stupně, že žalobkyně a žalovaný spolu ve smyslu § 1745 o. z. ve spojení s § 2395 neuzavřeli smlouvu o úvěru předloženého znění, protože nebylo prokázáno, že žalovaný ve smyslu § 1740 odst. 1 o. z. přijal nabídku na uzavření Smlouvy o úvěru v žalobkyní předloženém znění. Zároveň na samotné smlouvě absentuje potvrzení vůle žalovaného být smlouvou zavázán, když neobsahuje podpis žalovaného. Poskytla-li žalobkyně žalovanému částku 25 000 Kč, pak ji žalovanému poskytla bez právního důvodu, na straně žalovaného vzniklo podle § 2991 odst. 1 o. z. bezdůvodné obohacení, které je povinen podle § 2993 o. z. vrátit. Správně soud prvního stupně přiznal žalobkyni rovněž úroky z prodlení z dlužné částky podle § 1970 o. z. a správně rozhodl o nákladech řízení podle poměru úspěchu účastníků ve věci ve smyslu § 142 odst. 2 o. s. ř.

13. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrocích podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

14. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy v odvolacím řízení úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 22. října 2025

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová